

Vec C-365/23 [Arce]ⁱ

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

9. jún 2023

Vnútroštátny súd:

Augstākā tiesa (Senāts)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

7. jún 2023

Navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku a žalobkyňa v konaní na prvom stupni:

SIA A

Ďalší účastníci v konaní o kasačnom opravnom prostriedku a žalovaní v konaní na prvom stupni:

C

D

E

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Ne zodpovedá skutočnému menu, ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

[omissis]

Civillietu departaments (Občianskoprávny senát)

Latvijas Republikas Senāts (Najvyšší súd Lotyšskej republiky)

ROZHODNUTIE

V Rige, 7. júna 2023

Senāts (Najvyšší súd) [omissis] [zloženie vnútroštátneho súdu]

preskúmal v rámci písomnej časti konania otázku prípadného predloženia návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie v občianskoprávnom spore, v ktorom sa skúma žaloba podaná spoločnosťou SIA A proti fyzickým osobám C, D a E, ktorou sa domáha zaplataenia úhrady stanovenej v zmluve o poskytovaní služieb na podporu rozvoja a kariéry v konkrétnom športe, a v ktorom bolo začaté konanie o kasačnom opravnom prostriedku na základe kasačného opravného prostriedku, ktorý podala SIA A proti rozsudku Rīgas apgabaltiesa (Krajský súd Riga, Lotyšsko) z 22. januára 2021.

Predmet a relevantné skutkové okolnosti konania vo veci samej

- 1 Dňa 14. januára 2009 spoločnosť SIA A na jednej strane a C a jeho rodičia, D a E, na strane druhej uzavreli zmluvu o poskytovaní služieb na podporu rozvoja a kariéry v konkrétnom športe (ďalej len „zmluva“), ktorej cieľom bolo dosiahnuť želaný výsledok, a to zabezpečiť C úspešnú kariéru profesionálneho športovca. Zmluva bola uzatvorená na dobu 15 rokov, teda do 14. januára 2024. Zmluva stanovovala, že SIA A poskytne mladému športovcovi rôzne služby [odborná príprava a výcvik, športová medicína a psychológia, opatrenia odborného poradenstva (vypracovanie, implementácia a monitorovanie kariérneho plánu, uzatváranie zmlúv medzi športovcom a športovými klubmi), marketing, právne služby, účtovníctvo], za ktoré by športovec počas trvania zmluvy platil úhradu vo výške 10 % zo svojich príjmov.

V deň uzavretia zmluvy mal C 17 rokov a nemal postavenie profesionálneho športovca.

- 2 Dňa 29. júna 2020 SIA A podala žalobu proti C, D a E, ktorou sa domáhala zaplataenia úhrady stanovenej v zmluve. V žalobe boli uvedené nasledujúce skutočnosti:

[2.1.] Žalobkyňa je obchodná spoločnosť založená na účely rozvoja konkrétneho športu a jeho hráčov v Lotyšsku. Na dosiahnutie tohto cieľa žalobkyňa ponúkla športovcom kombinované služby na rozvoj ich profesionálnych zručností

a kariéry prostredníctvom uzavretia zmlúv, ktoré stanovovali povinnosť platby v budúcnosti, ak športovci zarobia aspoň 1 500 eur mesačne.

[2.2] V rámci plnenia zmluvy žalobkyňa poskytla C v rokoch 2009 a 2010 služby na podporu rozvoja a kariéry uvedené v prílohe zmluvy. C nevyužil časť ponúkaných služieb, ale využil iné služby, okrem iného individuálne a tímové výcviky pod vedením vysokokvalifikovaných odborníkov. Poskytnutie služieb si zo strany žalobkyne vyžadovalo investovanie finančných prostriedkov, zatiaľ čo C sa podľa článku 6.1 zmluvy zaviazal zaplatiť žalobkyni úhradu vo výške 10 % zo všetkých čistých príjmov pochádzajúcich z herných činností v predmetnom športe, reklamy, marketingu a mediálnych vystúpení, zvýšených o daň z pridanej hodnoty platnú v Lotyšsku.

[2.3] Žalobkyňa si splnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, zatiaľ čo žalovaní porušili podmienky zmluvy a nezaplatili úhradu stanovenú v zmluve za poskytnuté služby. Vzhľadom na to, že príjem C zo zmlúv uzavretých so športovými klubmi v oblasti predmetného športu predstavuje sumu 16 637 779,90 eura, žalovaní musia zaplatiť žalobkyni 10 % zo súm uzavretých zmlúv, čo predstavuje celkovú sumu 1 663 777,99 eura.

3 Súd prvého stupňa a odvolací súd jej návrhy zamietli.

Žalobkyňa podala kasačný opravný prostriedok. Pri napadnutí rozsudku odvolacieho súdu, ktorý zamietol jej odvolanie z dôvodu, že zmluva nebola v súlade s pravidlami týkajúcimi sa ochrany práv spotrebiteľa, [žalobkyňa] navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku uvádza, že zmluva patrí medzi zmluvy pre „talentovaných“ športovcov, na ktorých sa podľa nej nevzťahujú pravidlá týkajúce sa ochrany práv spotrebiteľov. V kasačnom opravnom prostriedku sa tiež uvádza, že je potrebné predložiť Súdneho dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa tých otázok výkladu práva Únie, ktoré sú nejednoznačné a od ktorých závisí výsledok veci.

Relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva a práva Únie

4 Právna úprava Európskej únie:

Charta základných práv Európskej únie: článok 17 ods. 1 a článok 24 ods. 2.

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica 93/13“): článok 1 ods. 1, článok 2 písm. b) a c), článok 4 ods. 2, článok 3 ods. 1, článok 5, článok 6 ods. 1, články 8 a 8a.

5 Relevantné ustanovenia lotyšského práva:

[5.1] Civillikums (Občiansky zákoník,
<https://likumi.lv/ta/id/225418-civillikums>):

186. Rodičia spoločne zastupujú svoje deti v ich osobných a majetkových vzťahoch (spoločné zastupovanie). ...

223. Otec a matka sú prirodzenými poručníkmi svojich maloletých detí na základe ich práva starostlivosti o dieťa.

293. Poručník môže vo veciach týkajúcich sa maloletej osoby a v jej záujme uzatvárať všetky typy zmlúv a prijímať a uskutočňovať platby. Všetky tieto úkony sú pre maloletú osobu záväzné za predpokladu, že poručník konal v dobrej viere, zostal v medziach riadneho finančného hospodárenia a nezaväzuje maloletú osobu na dlhšie obdobie ako do dosiahnutia plnoletosti, pokiaľ neexistujú osobitné potreby.

1408. Maloleté osoby nemajú spôsobilosť na právne úkony.

[5.2] Patērētāju tiesību aizsardzības likums [zákon o ochrane práv spotrebiteľov] (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy; aktuálne a historické znenie dostupné na <https://likumi.lv/doc.php?id=23309>):

§ 1 Pojmy použité v tomto zákone

Na účely tohto zákona sa rozumie: ...

3) spotrebiteľ: akákoľvek fyzická osoba, ktorá prejaví vôľu nadobudnúť, nadobudne alebo môže nadobudnúť alebo používať tovar alebo služby na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej alebo profesijnej činnosti;

4) poskytovateľ služieb: akákoľvek osoba, ktorá pri výkone svojej obchodnej alebo profesijnej činnosti poskytuje službu spotrebiteľovi; ...

§ 6 Nekalé zmluvné podmienky...

(2) Zmluvné podmienky musia byť vypracované jasne a zrozumiteľne.

(3) Zmluvné podmienky, ktoré neboli medzi zmluvnými stranami dohodnuté, sa považujú za nekalé, ak napriek požiadavke dôvery spôsobia značný nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán stanovených v zmluve, ku škode spotrebiteľa. ...

(8) Nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených medzi výrobcom, predávajúcim alebo poskytovateľom služieb a spotrebiteľom sú neplatné od okamihu uzavretia zmluvy, ale zmluva zostáva platná, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. ...

[5.3] Zákon o ochrane práv spotrebiteľov (v znení, ktoré nadobudlo účinnosť 1. júla 2014):

§ 6 Nekalé zmluvné podmienky...

(2²) Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na zmluvné podmienky, ktoré definujú predmet zmluvy alebo ktoré sa týkajú primeranosti ceny a úhrady na jednej strane a tovaru alebo služby na druhej strane, pokiaľ sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne. ...

Dôvody, pre ktoré má vnútroštátny súd pochybnosti o uplatňovaní a výklade práva Únie

- 6 Súdny dvor vo viacerých veciach podal výklad pojmu „spotrebiteľ“, ale vo svojej judikatúre sa doteraz nezaoberal uplatniteľnosťou pravidiel týkajúcich sa ochrany práv spotrebiteľov v oblasti športu.
- 7 Podľa názoru Senäts (Najvyšší súd) je potrebné zohľadniť nasledujúce úvahy.

[7.1] Biela kniha Komisie o športe stanovuje, že športová aktivita podlieha uplatňovaniu právnych predpisov Únie. Právne predpisy, ktoré sa týkajú hospodárskej súťaže a ustanovenia o vnútornom trhu sa týkajú športu do tej miery, do akej predstavuje hospodársku činnosť. Šport podlieha tiež ostatným dôležitým aspektom právnych predpisov Únie, akými sú napríklad zákaz diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, ustanovenia, pokiaľ ide o občianstvo Únie, a rovnosť medzi mužmi a ženami v zamestnaní. Športu sú taktiež vlastné určité osobité črty, vďaka ktorým sa hovorí o „špecifickosti športu“. Špecifickosť športu zostane uznaná, a to v súlade so zavedenou judikatúrou, avšak nemožno ju interpretovať tak, aby sa mohla opodstatniť generálna výnimka pri uplatňovaní právnych predpisov Únie [pozri Bielu knihu Komisie o športe z 11. júla 2007, KOM(2007) 391, bod 4.1].

[7.2] Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vzhľadom na ciele Únie výkon športu spadá do práva Únie v rozsahu, v akom predstavuje hospodársku činnosť (pozri rozsudok Súdneho dvora z 25. apríla 2013, Asociația Accept, C-81/12, EU:C:2013:275, bod 45 a citovanú judikatúru). Vzhľadom na vyššie uvedené Súdny dvor posúdil napríklad zlučiteľnosť povinnosti športovca v kategórii „talentovaných“ hráčov podpísať svoju prvú zmluvu ako profesionálny hráč s klubom, ktorý ho vychoval, a povinnosti zaplatiť náhradu škody uloženej tomuto športovcovi z dôvodu nesplnenia tejto povinnosti, s voľným pohybom pracovníkov v rámci Európskej únie (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 16. marca 2010, Olympique Lyonnais, C-325/08, EU:C:2010:143, najmä bod 26), ako aj ďalšie otázky v oblasti športu (pozri rozsudky Súdneho dvora z 25. apríla 2013, Asociația Accept, C-81/12, EU:C:2013:275, najmä bod 45, a z 18. júla 2006, Meca-Medina a Majcen/Komisia, C-519/04 P, EU:C:2006:492, najmä bod 42; a vec Royal Antwerp Football Club, C-680/21, ktorá je v súčasnosti prejednávaná).

Vzhľadom na už citovanú judikatúru Súdneho dvora v oblasti športového práva a vzhľadom na to, že neexistuje žiadne osobitné pravidlo, ktoré by vylučovalo z pôsobnosti smernice 93/13 zmluvy uzavreté v oblasti športu, ktoré by podľa ustanovení tejto smernice mohli byť kvalifikované ako zmluvy uzavreté medzi

predajcami alebo dodávateľmi a spotrebiteľmi, sa Senāts (Najvyšší súd) domnieva, že neexistuje žiadny dôvod domnievať sa, že by sa ustanovenia tejto smernice nevzťahovali na zmluvu uzavretú medzi športovým klubom v rámci jeho hospodárskych činností a mladým športovcom, ktorý ešte nezačal svoju kariéru profesionálneho športovca. Skutočnosť, že v praxi v oblasti športu existujú určité príklady, v ktorých sa na podobné zmluvy nevzťahujú pravidlá týkajúce sa ochrany práv spotrebiteľov, nemôže slúžiť ako základ na to, aby sa spotrebiteľom odoprela ochrana vyplývajúca z práva Únie.

V prejednávanej veci nie je sporné, že v čase uzavretia zmluvy mladý športovec ešte nezačal svoju profesionálnu kariéru, teda že ešte nemal uzavretú zmluvu so žiadnym klubom v predmetnom športe.

[7.3] Ďalšie objasnenie si vyžaduje aj skutočnosť, že osoba, ktorá uzavrela zmluvu o poskytovaní služieb ako spotrebiteľ, sa neskôr stane obchodníkom. Podľa názoru Senāts (Najvyšší súd) sa prejednávaná vec zásadným spôsobom odlišuje od prípadov, ktorých sa týka judikatúra Súdneho dvora, pokiaľ ide o uplatňovanie pravidiel o určení súdnej právomoci (pozri rozsudky Súdneho dvora z 10. decembra 2020, *Personal Exchange International*, C-774/19, EU:C:2020:1015, body 40 a 41, a z 25. januára 2018, *Schrems*, C-498/16, EU:C:2018:37, body 31, 38 a 39). Pokiaľ ide o rozsah uplatňovania práv spotrebiteľov, okolnosť, že činnosť mladého športovca v oblasti, na ktorú sa vzťahuje zmluva, nadobudla následne povahu v podstate výkonu podnikania alebo povolania, je podľa jeho názoru irelevantná a takáto okolnosť nemôže sama o sebe zbaviť príjemcu služieb práva dovoľávať sa postavenia „spotrebiteľa“.

[7.4] Potreba položiť prejudiciálne otázky týkajúce sa toho, či sa požiadavky na ochranu spotrebiteľa stanovené v smernici 93/13 vzťahujú na tento typ zmlúv uzavretých medzi mladými športovcami a športovými klubmi, vyplýva aj z rozdielov, ktoré existujú v judikatúre členských štátov Únie.

Podľa informácií, ktoré má Senāts (Najvyšší súd) k dispozícii, Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž, Francúzsko) rozsudkom z 23. mája 2019 rozhodol, že basketbalový hráč, ktorý ako budúci hráč uzavrel so športovou agentúrou zmluvu o poskytovaní služieb, na základe ktorej sa agentúra zaviazala rokovať o zmluve pre basketbalového hráča so športovými klubmi v mene športovca, za čo sa basketbalový hráč zaviazal zaplatiť agentúre určitú sumu zodpovedajúcu časti zo sumy zmlúv uzavretých na základe tejto spolupráce, konal ako spotrebiteľ a nie ako obchodník (Cour d'appel de Paris, 2, 23-05-2019, č. 16/02277). Oberlandesgericht München (Vyšší krajský súd Mníchov, Nemecko) v rozsudku zo 7. novembra 2002 v spore medzi mladým tenistom a športovou agentúrou, ktorý vyplýval z podobnej zmluvy o poskytovaní služieb uzavretej medzi účastníkmi konania v tejto veci, konštatoval, že na tento právny vzťah sa nemajú uplatniť pravidlá týkajúce sa ochrany spotrebiteľov ([Oberlandesgericht] München, 07.11.2002 – 19 U 3238/02).

Vzhľadom na vyššie uvedené má odpoveď na prejudiciálne otázky položené v prejednávanej veci osobitný význam pre zabezpečenie jednotného výkladu práva Únie (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 49).

- 8 V prejednávanej veci odvolací súd považoval zmluvnú podmienku, na základe ktorej mal mladý športovec platiť úhradu vo výške 10 % zo svojho príjmu počas trvania zmluvy (15 rokov), za nekalú.

Senäts (Najvyšší súd) uvádza, že predmetná úhrada je v skutočnosti hlavnou protihodnotou, ktorú poskytovateľ služieb očakáva od príjemcu služieb.

Na určenie právnej úpravy práva Únie uplatniteľnej na túto otázku je potrebné objasniť, či uvedená zmluvná podmienka obsahuje definíciu hlavného predmetu zmluvy alebo či sa týka primeranosti ceny a úhrady na jednej strane a služieb na druhej strane v zmysle článku 4 ods. 2 smernice 93/13.

Senäts (Najvyšší súd) upriamuje pozornosť na skutočnosť, že § 6 ods. 2.² zákona o ochrane práv spotrebiteľov, ktorým sa do vnútroštátneho právneho poriadku preberá uvedené ustanovenie smernice 93/13, nadobudol účinnosť po uzavretí zmluvy.

[8.1] Ak uvedená zmluvná podmienka obsahuje definíciu hlavného predmetu zmluvy alebo sa týka primeranosti ceny a úhrady na jednej strane a služieb na druhej strane, Senäts (Najvyšší súd) chce zistiť, či sa má uvedená zmluvná podmienka považovať za podmienku, ktorá nie je vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle článku 5 smernice 93/13 a či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13.

V tejto súvislosti vzniká doplňujúca otázka v nadväznosti na rozsudok Olympique Lyonnais, v ktorom Súdny dvor konštatoval, že „talentovanému“ hráčovi, ktorý po ukončení obdobia svojej výchovy uzavrie profesionálnu hráčsku zmluvu s klubom z iného členského štátu, môže byť uložená povinnosť náhrady škody, ktorej výška nezávisí od skutočných nákladov na výchovu (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 16. marca 2010, Olympique Lyonnais, C-325/08, EU:C:2010:14, bod 50). Bolo by rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktorým sa znižuje suma, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať, aby zaplatil poskytovateľovi služieb, na výšku skutočných nákladov, ktoré poskytovateľ služieb vynaložil pri poskytovaní služieb spotrebiteľovi na základe zmluvy, v rozpore s požiadavkami článku 6 ods. 1 smernice 93/13? Zdá sa, že je potrebné zohľadniť aj judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej, ak by vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, ktoré sú uvedené v takejto zmluve, mohlo by sa tým ohroziť splnenie dlhodobého cieľa uvedeného v článku 7 smernice 93/13 (pozri rozsudok Súdneho dvora z 27. januára 2021, Dexia Nederland, C-229/19 a C-289/19, EU:C:2021:68, bod 64).

[8.2] Ak uvedená zmluvná podmienka obsahuje definíciu hlavného predmetu zmluvy alebo sa týka primeranosti ceny a úhrady na jednej strane a služieb na druhej strane, Senāts (Najvyšší súd) chce tiež zistiť, či v prípade, ak sa súd domnieva, že výška úhrady je zjavne neprimeraná vo vzťahu k príspevku poskytovateľa služieb, môže napriek tomu vyhlásiť túto zmluvnú podmienku za nekalú na základe vnútroštátneho práva.

V tejto súvislosti vzniká ďalšia otázka v súvislosti s článkom 8a smernice 93/13. Konkrétne, obmedzuje nejakým spôsobom právomoc súdov skutočnosť, že Lotyšsko informovalo Európsku komisiu, že jeho právna úprava neprekračuje minimálne normy stanovené v tejto smernici? Z informácií uverejnených Európskou komisiou o oznámeniach členských štátov podľa článku 8a smernice vyplýva, že členské štáty buď vyhlásili, že vnútroštátne právo nestanovuje normy, ktoré presahujú minimálne normy stanovené smernicou, alebo vyhlásili napríklad, že vnútroštátne právo stanovuje zoznam zmluvných podmienok, ktoré sa považujú za nekalé za všetkých okolností alebo zoznam podmienok, ktoré sa majú považovať za nekalé, pokiaľ sa nepreukáže opak, alebo sa stanovilo (v rozpore s článkom 4 ods. 2 smernice 93/13), že posúdenie nekalej povahy podmienok sa vzťahuje aj na podmienky vypracované jasne a zrozumiteľne. Uvedené je v súlade s požiadavkou stanovenou v článku 8a smernice 93/13 informovať Európsku komisiu najmä o ustanoveniach týkajúcich sa hodnotenia zmluvných podmienok alebo zoznamov zmluvných podmienok. Zoznam neobsahuje žiadne informácie o tom, či niektorý členský štát rozšíril definíciu pojmu „spotrebiteľ“, a dokonca neobsahuje ani oznámenie Talianska v tomto zmysle, a to napriek tomu, že taliansky súd zrejme rozšíril pôsobnosť ochrany stanovenej smernicou na iné subjekty ako fyzické osoby (pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 2020, *Condominio di Milano, via Meda*, C-329/19, EU:C:2020:263, bod 35). Podľa názoru Senāts (Najvyšší súd) z uvedeného vyplýva, že oznámenia členských štátov uverejnené na základe článku 8a nemusia byť rozhodujúce na účely určenia, či členský štát rozšíril definíciu pojmu „spotrebiteľ“.

- 9 Judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa uplatňovania ustanovení smernice 93/13 sa doteraz nezaoberala otázkou, ako sa má posudzovať skutočnosť, že spotrebiteľ bol v čase uzavretia zmluvy maloletý. Maloleté osoby vo všeobecnosti nemajú právnu spôsobilosť uzatvárať zmluvy (právne predpisy im umožňujú uzatvárať zmluvy len vo výnimočných prípadoch, napríklad pri nakladaní s majetkom, s ktorým môžu voľne disponovať, alebo v prípadoch stanovených zákonom v pracovnoprávných vzťahoch). Je preto potrebné preskúmať význam skutočnosti, že zmluva, ktorú s poskytovateľom služieb uzavreli v mene maloletého spotrebiteľa jeho rodičia, má podstatné a dlhodobé dôsledky na ekonomickú situáciu maloletého a v dôsledku toho aj na jeho vlastnícke právo (v prípade zmluvy tohto typu v podstate na celú dobu jeho prípadnej profesionálnej kariéry).

[9.1] Podľa názoru Senāts (Najvyšší súd) je vzhľadom na ochranu detí zakotvenú v článku 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie nevyhnutné objasniť, akým spôsobom majú súdy skutočne zabezpečiť, aby zmluva uzavretá medzi poskytovateľom služieb a spotrebiteľom, ktorý bol v čase uzavretia zmluvy

maloletý, a preto podlieha požiadavkám smernice 93/13, nebola v rozpore s najlepším záujmom maloletého.

Okrem toho súdy musia tiež overiť, či takáto zmluva neprimerane neobmedzuje vlastnícke právo maloletého chránené článkom 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie.

[9.2] Na druhej strane, ak by sa ukázalo, že zmluva nepatrí do pôsobnosti smernice 93/13 a že táto smernica navyše bráni tomu, aby vnútroštátne súdy uplatňovali na tieto zmluvy ustanovenia týkajúce sa ochrany práv spotrebiteľov obsiahnuté v tejto smernici, Senāts (Najvyšší súd) sa pýta, či nie je potrebné posúdiť, či zmluva porušuje vyššie uvedené základné práva zakotvené v Charte základných práv Európskej únie, keďže športové aktivity ako také patria do pôsobnosti práva Únie (pozri body 7.1 až 7.2 tohto rozhodnutia).

- 10 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy Senāts (Najvyšší súd) považuje za potrebné obrátiť sa na Súdny dvor s cieľom objasniť, ako sa majú uplatňovať pravidlá týkajúce sa nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

Výroková časť

Na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, [omissis] [odkaz na vnútroštátne procesné pravidlá] Senāts (Najvyšší súd)

rozhodol

položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Patrí do pôsobnosti smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica 93/13“) zmluva o poskytovaní služieb na podporu rozvoja a kariéry športovca, ktorá bola uzavretá medzi obchodníkom vykonávajúcim svoju profesijnú činnosť v oblasti rozvoja a výcviku športovcov na jednej strane a maloletou osobou zastúpenou jej rodičmi na druhej strane, ktorá v čase uzavretia zmluvy nevykonávala žiadnu profesijnú činnosť v oblasti predmetného športu?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, bráni smernica 93/13 vnútroštátnej judikatúre, ktorá vykladá právnu úpravu preberajúcu uvedenú smernicu do vnútroštátneho právneho poriadku v tom zmysle, že ustanovenia o ochrane práv spotrebiteľov obsiahnuté v tejto smernici sa vzťahujú aj na tieto zmluvy?

3. V prípade kladnej odpovede na prvú alebo druhú otázku, môže vnútroštátny súd podrobiť posúdeniu nekalej povahy podľa článku 3 smernice 93/13 zmluvnú podmienku, ktorá stanovuje, že za poskytovanie služieb na podporu rozvoja a kariéry v konkrétnom športe uvedených v zmluve sa mladý športovec zaväzuje zaplatiť úhradu vo výške 10 % z príjmu, ktorý dosiahne počas nasledujúcich 15

rokov, a nepovažovať túto podmienku za jednu z podmienok, ktoré nepodliehajú posúdeniu nekalej povahy v zmysle článku 4 ods. 2 smernice 93/13?

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku, má sa zmluvná podmienka, ktorá stanovuje, že za poskytovanie služieb na podporu rozvoja a kariéry športovca uvedených v zmluve sa mladý športovec zaväzuje zaplatiť úhradu vo výške 10 % z príjmu, ktorý dosiahne počas nasledujúcich 15 rokov, považovať za vypracovanú jasne a zrozumiteľne v zmysle článku 5 smernice 93/13, vzhľadom na to, že v čase uzavretia zmluvy mladý športovec nemal jasné informácie o hodnote poskytnutej služby a o sume, ktorá sa má zaplatiť za túto službu, ktoré by mu umožnili posúdiť finančné dôsledky, ktoré by z toho mohli pre neho vyplývať?

5. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku, má sa zmluvná podmienka, ktorá stanovuje, že za poskytovanie služieb na podporu rozvoja a kariéry športovca uvedených v zmluve sa mladý športovec zaväzuje zaplatiť úhradu vo výške 10 % z príjmu, ktorý dosiahne počas nasledujúcich 15 rokov, považovať za podmienku, ktorá v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa, vzhľadom na to, že tento odsek nespája hodnotu poskytnutej služby s nákladmi spotrebiteľa na túto službu?

6. V prípade kladnej odpovede na piatu otázku, bolo by rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktorým sa znižuje suma, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať, aby zaplatil poskytovateľovi služieb, na výšku skutočných nákladov, ktoré poskytovateľ služieb vynaložil pri poskytovaní služieb spotrebiteľovi na základe zmluvy, v rozpore s článkom 6 ods. 1 smernice 93/13?

7. V prípade zápornej odpovede na tretiu otázku a ak zmluvná podmienka, ktorá stanovuje, že za poskytovanie služieb na podporu rozvoja a kariéry športovca uvedených v zmluve sa spotrebiteľ zaväzuje zaplatiť úhradu vo výške 10 % z príjmu, ktorý dosiahne počas nasledujúcich 15 rokov, nepodlieha posúdeniu nekalej povahy v zmysle článku 4 ods. 2 smernice 93/13, môže vnútroštátny súd po tom, čo zistí, že výška úhrady je zjavne neprimeraná vo vzťahu k príspevku poskytovateľa služieb, napriek tomu konštatovať, že táto zmluvná podmienka je nekalá na základe vnútroštátneho práva?

8. V prípade kladnej odpovede na siedmu otázku, majú sa v prípade zmluvy uzavretej so spotrebiteľom v čase, keď ešte článok 8a smernice 93/13 nenadobudol účinnosť, zohľadniť informácie, ktoré členský štát poskytol Európskej komisii podľa článku 8a tejto smernice, pokiaľ ide o ustanovenia prijaté členským štátom v súlade s článkom 8 tejto smernice, a ak áno, je právomoc vnútroštátnych súdov obmedzená na informácie poskytnuté týmto členským štátom podľa článku 8a smernice 93/13, ak členský štát uviedol, že jeho právne predpisy neprekračujú minimálne normy stanovené v tejto smernici?

9. V prípade kladnej odpovede na prvú alebo druhú otázku, aký význam má z hľadiska článku 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie v spojení s článkom 24 tejto Charty pre uplatňovanie právnej úpravy preberajúcej ustanovenia smernice 93/13 do vnútroštátneho právneho poriadku, skutočnosť, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy o poskytovaní služieb na dobu 15 rokov bol mladý športovec maloletý, a preto túto zmluvu uzavreli jeho rodičia v mene maloletého, pričom sa maloletému stanovila povinnosť zaplatiť úhradu vo výške 10 % zo všetkých príjmov, ktoré dosiahne počas nasledujúcich 15 rokov?

10. V prípade zápornej odpovede na prvú alebo druhú otázku, vzhľadom na to, že športové aktivity patria do pôsobnosti práva Únie, porušuje zmluva o poskytovaní služieb uzavretá na dobu 15 rokov s maloletým športovcom – ktorú v jeho mene uzavreli jeho rodičia –, ktorá ukladá maloletému povinnosť zaplatiť úhradu vo výške 10 % zo všetkých príjmov, ktoré dosiahne počas nasledujúcich 15 rokov, základné práva zakotvené v článku 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie v spojení s článkom 24 ods. 2 tejto Charty?

Konanie sa prerušuje až do vyhlásenia rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie.

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

[omissis]

[podpisy]